

Andelsboligforeningen



# Durosvej



1962-1987

# 1962-1987



»Villa'en« eller »regeringsbygningen« 1938.



## Durosvej!

Det har været vanskeligt at opspore, hvorfor »vores vej« netop kom til at hedde Durosvej, men batterifabrikken Lyac fremstillede for år tilbage et element af mindre format til brug for DSB's signallygter. Elementet fik navnet »DURO« – og bygningsinspektoratet valgte dette navn. Tidligere hørte grunden til et endnu større areal, som hed Ulrikkenborgs marker. Den nordlige del af markerne købte kommunen i 1919-20 – og resten – hvor Durosvej nu ligger, overtog kommunen i 1931. Derefter begyndte man at anlægge veje og stykke ud til boligbebyggelse.

– For over 25 år siden, var det ikke alle beboere på Durosvej, der var medlem af Lyngby-Virum Lejerforening, med lokalforeningen »Egebovej, Durosvej og Agerbovej« som underafdeling.

Lejerforeningen opstod dengang på grund af forskellige problemer med alle disse ejendomme opførelse – og senere var den »løftestang« for beboernes overtagelse af de tre husblokke, som nu udgør Andelsboligforeningen Durosvej!

I årene omkring 1950 var det ved at blive almindeligt, at lejerne kunne købe den ejendom de boede i, hvis ejeren var interesseret i at sælge.

Hos os gik det lidt trekantet til. Ejendomsselskabet »Durosvej I med flere« ejede de tre husblokke, og var repræsenteret evd advokaterne, Gunnar Ejland og Christian Frederiksen.

Formanden for »Egebovej, Durosvej og Agerbovej«, Henry Pedersen i nummer 12 fik den 20. december 1961 meddelelse om, at ejendomsselskabet agtede at sælge hele aktiekapitalen til lejerne for 121.000 kroner. På det tidspunkt ville man ikke sælge selve ejendommene, og man betingede sig at pengene skulle betales kontant og handlen finde sted inden udgangen af 1961. Altså i løbet af 11 dage!

Lokalforeningens bestyrelse henvendte sig til hovedforeningen for at få juridisk bistand. På den måde kom landsretssagfører Arne Blom ind i billedet.

Allerede dagen efter, den 21. de-

cember, sendte Arne Blom besked til advokat Christian Frederiksen om, at med så kort varsel var det umuligt at tage stilling til et køb, og at det kun kunne gennemføres efter en statsadvokats gennemgang af beregningerne.

Lejerne var interesserede, men manglede stadig noget konkret at holde sig til. Dette medførte en række møder mellem advokaterne, og den 24. marts 1962 kunne Arne Blom meddele, at ejendommen var til salg for 1.400.000 kroner.

Det skulle igen være en hurtig handel. Ejendomsselskabet ville undgå at betale indkomstskat, og det kunne man kun ved at sælge aktierne.

I begyndelsen af 1962 blev beboerne indkaldt til et orienterende møde den 15. april. Forhandlingerne havde nemlig medført, at advokaterne mente beboerne skulle være med til at træffe købsafgørelse.

Det blev et godt møde. Beboerne gik ind for at købe og det blev bestemt, at hver lejer skulle indbetale 1.000 kroner, og samtidig skulle huslejen stige fra 1.060 til 1.800 kroner årligt.

Arne Blom fandt det rigtigst at indgå handlen på ejendomsselskabets betingelser, og han appellerede til ligningsdirektoratet om at se på sagen som en »hastessag«, og som en sund og samfundsnyttig foranstaltning. Det skete den 28. september – og til stor glæde svarede det kære direktorat allerede med et positivt brev den 5. oktober.

Billedet er fra 1943, og der er endnu ikke tænkt på de småhaver, som i dag pryder langs ejendommene.



Rundkørslen en sommerdag i 1948.



Lene Luge som 4-årig på sin legecykel i gården bag de ulige numre.

Sådan så vores grønne hyggeområde midt på »vejen« ud i 1945.



Bagsiden af de »lige numre«, fotograferet en sommerdag i 1945.

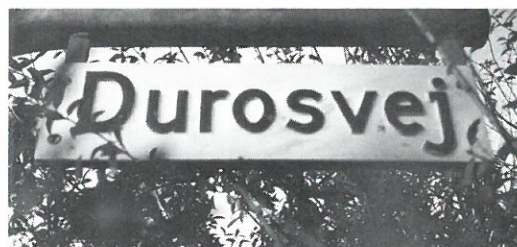
Men så kom der skyer på himlen. Der dukkede nogle mærkelige krav op om, at beboerne skulle betale enorme beløb til skattevæsenet, og hvis det blev accepteret, ville det betyde en fordobling af huslejstigningen og andelsbeløbet. Arne Blom var imod, og forhandlingerne gik i hårdknude.

Den 13. december kom der ret uventet tilbud om, at lejerne kunne overtage ejendommene inden årets udgang. Den 18. december blev det endelige møde holdt, hvor købsbetingelserne blev lagt på bordet. Over 80 procent sagde ja til at købe – og andelsboligforeningen var en realitet. Af skattemæssige årsager blev det dog kun de lige numre, der blev solgt – men allerede lidt over en måned senere, den 2. januar 1963 blev de ulige numre tilsluttet.

Det tog således et år at få tingene bragt på plads, selv om det fra begyndelsen hastede enormt. Det må have været et kæmpe arbejde for de involverede – men et særdeles anerkendelsesværdigt arbejde.

Den daværende bestyrelse i »Egebovej, Durosvej og Agerbovej« kunne kun forholde sig afventende, mens forhandlingerne stod på. De sad som på nåle – men samtidig var de særdeles aktive. Det var dem der gjorde det »grove« arbejde – med blandt andet at henvende sig til hver enkelt lejer, så man kunne skrive sig på et dokument, for at bevise tilslutningsprocenten.

Der var kun syv beboere – som af forskellige årsager – ikke ønskede at blive andelshavere.



## Andelsboligforeningen blev stiftet den 18. december 1962

Beregnet købsdato (1/11-62 og 1/2-63)	1. januar 1963
Købesum ved overtagelse	1.549.900 kr.
Beboer-indskud	1.000 kr.
Årlig afgift for to værelser	1.800 kr.
Årlig afgift for to værelser og kammer	2.100 kr.
Vurderingssum efter overtagelse med ny boligafgiftsstigning	1.900.000 kr.

### Almindelige vurderinger:

1/8-65 – 2.300.000 kr. – heraf G	639.700 kr.
1/9-69 – 3.000.000 kr. – heraf G	891.400 kr.
1/9-73 – 3.600.000 kr. – heraf G	1.034.000 kr.
1/4-77 – 6.000.000 kr. – heraf G	-----
1/4-81 – 7.500.000 kr. – heraf G	3.422.900 kr.
1/1-86 – 10.350.000 kr. – heraf G	7.059.700 kr.

(G = grundværdi)



*Fastelavnstfest under krigen. Det var i 1942, og alle ungerne på vejen var med. Som kølleslagsleder ses yderst t.v. daværende visevært, Rasmussen.*



*Det var noget børnene kunne li' – skøjtebane hvor der i dag er beplantning og så den grimme bunkers som kællebakke – ca. 1948.*



*Lis Bille-Hansen som sneprinsesse i 1965. I baggrunden opgangene 10 og 12.*

### Den første bestyrelse!

Formand	Henry Petersen – nr. 14
Næstformand	John Fischmann – nr. 4
Sekretær	Henning Kaster – nr. 4
Best.medlem	Frede Hansen – Nr. 14
Best.medlem	Jens Vilhelmsen – nr. 2

### »Regerende« formænd!

Henry Petersen	fra 18/12-62 til 24/ 4-63
John Fischmann	fra 22/ 4-63 til 22/ 7-71
Helge Groth	fra 22/ 7-71 til 14/ 3-79
Henning Kaster	fra 14/ 3-79 til 18/ 3-80
Bent Vilhelmsen	fra 18/ 3-80 til 29/ 3-85
A. Daugbjerg Jensen	fra 29/ 3 til - - - -

## Bestyrelsen

– Efter den stiftende generalforsamling, mødtes den første bestyrelse allerede den 3. januar 1963, hvor de fem valgte beboere fandt frem til at besætte bestyrelsesposterne.

På dette møde blev det desuden besluttet, at de tre ejendomme skulle gå's grundigt igennem og eventuelle mangler og skader skulle udbedres. Det blev foreslået, at lade en arkitekt gennemgå ejendommene, men det var ikke i bestyrelsens »ånd«. Man mente, at beboerne bedst selv vidste, hvor det var rigtigst at sætte ind.

Og det passede. Beboerne meldte om ting og sager – bestyrelsen kom og kikkede – og tilkaldte så forskellige håndværkere.

Der kom utroligt mange henvendelse fra beboerne. Det glædede bestyrelsen, som var meget interesseret i at få indsigt i lejlighedernes og områdets beskaffenhed, konstatere mangler – og lytte til masser af gode forslag.

Selvfølge har en række afgørelser ikke altid været i andelshavernes umiddelbare interesse, og det blev senere en regel, altid at kontakte eksperter, når komplicerede reparationer eller nyanskaffelser stod på tapetet.

Der var ofte møder med Arne Blom, som var særdeles villig til at råde og vejlede. På et af de mere bevægede møder måtte han tilstå, at Andelsboligforeningen Durosvej var hans »hjerterbarn«!

I årenes løb er der ført flere retssager for foreningen, hvor bestyrelsesmedlemmerne har måttet holde for.

For eksempel med opsigelse af håndværkere, der ikke rigtig levede op til det lovede – parkering i modstrid med trafikregler og almenmenneske-

lige hensyn – og en beboer, som slet ikke kunne tilpasse sig.

Arne Blom har kørt flere retssager, som for det meste har haft med kroner og øre at gøre. Retssagerne har kostet foreningen en masse penge, men resultaterne har hver gang vist, at det var rigtigt at føre sagerne, fordi afgørelserne har betydet enten resignation eller fred og ro.

Gennem årene har bestyrelsen fået udskiftet en del medlemmer. Det er umuligt at nævne alle – undtagelsen er den første og nuværende bestyrelse og – naturligvis – de forskellige formænd.

I samtlige 25 år er administrationen foregået fra samme advokatkontor, og efter Arne Bloms død, overtog Steen Christensen arbejdet.

Boligforeningen fungerer som en forretning med stor omsætning, som det er umuligt for en bestyrelse at passe, så længe medlemmerne varetager hvervet i fritiden.

Det kører på den måde, at bestyrelsen finder frem til de reparationer eller forbedringer, skal laves – og hvis det drejer sig om det helt store, tages Steen Christensen med på råd – det er ham, der hele tiden har den store økonomiske oversigt. En gang om året laver han i øvrigt en økonomisk oversigt, så bestyrelsen er orienteret om et finansielle, og på den måde kan lave en slags årsbudget.

Det har af og til været på tale at skifte administrator. På generalforsamlingen i marts 1986, var forslaget på dagsordenen. Man havde tænkt sig at overføre administrationen til »Bikuben« – men forslaget blev droppet, efter Steen Christensen og andre havde belyst hvilket ansvar og ekstra arbejde, det ville medføre for hvert enkelt bestyrelsesmedlem ...

Vue mod  
Chr. X Allé  
med  
opgangene  
1 og 2,  
fotograferet  
i 1962.



## Området!

Matriklernes areal udgør	7.269 kvadratometer
Heraf udgør vejareal og parkeringspladser (55)	138 kvadratometer
Bunkeren blev opført i 1943	
Legeplads oprettet i 1963	
Legeplads nedlagt i 1980	

Og det var dengang man brugte  
den slags barnevogne.  
Billedet er fra 1952.

Der var mange herlige ting på  
legepladsen. Blandt andet  
en gynge og en rutsjebane.



## Matrikelbenævnelser:

31-bu, 31-bv, 31-bx, 31-by, 31-bz – Lyngby by,  
Christians Sogn, beliggende Durosvej 1-15 og 2-20.  
Fra nr. 1 til 7 er benævnelsen 31-bu.  
Fra nr. 9 til 15 er benævnelsen 31-bv.  
Fra nr. 14 til 20 er benævnelsen 31-bx.  
Fra nr. 6 til 12 er benævnelsen 31-by.  
Fra nr. 2 til 4 er benævnelsen 31-bz.  
Vejarealet har betegnelsen 31-bæ.

## Området

Omkring 1936 var Durosvej tilknyttet nabovejene, Lyacvej, Agerbovej og Egebovej. Disse veje udgjorde et samlet kvarter, der havde et lidt dårligt ry, og blev kaldt for »Marokkolejren« – hvorfor vides ikke, men der var masser af børn i alle aldre i kvarteret, og der blev ødelagt til den store guldmedalje, så det hele så ret trøstesløst ud.

Men så blev Durosvej til andelsforening, og det begyndte at sætte sit præg. Der blev lavet en masse forbedringer og reparationsarbejder – men der findes stadig en lang ønskeseddel, som forhåbentlig bliver mindre og mindre i løbet af de næste 25 år!

Det beplantede areal i midten af Durosvej var oprindelig en stor græsplæne med enkelte buske. Plænen blev ikke behandlet efter hensigten – eller gjorde den – resultatet blev i hvertfald, at cykelkørsel, boldspil og almindelig leg sled den grønne flade ned til enkelte totter.

Så snart som muligt blev arealet istandgjort og bedre beplantet, til sorg for nogle – til glæde for andre, for nu skulle arealet kun pynte. I lang tid kaldte børnene det for »det grave« – og i foråret 1985 blev der lavet lidt om på det med plads til små borde og bænke, så det ikke kun var til pynt – men også til hyggebrug.

For 25 år siden blev der gjort plads til parkering, og noget af »det grave« blev inddraget. Samtidig fastholdt man andre steder, hvor det var muligt at lave parkeringspladser.

Der blev etableret en legeplads i den »dybe« ende af vejen. Der var jo stadig mange børn på vejen. Der blev opsat en gynge, rutsjebane og et legehus, som blev brugt meget, men

omkring 1980 var der virkelig ikke flere børn tilbage på vejen, så pladsen blev sløjet. Legeredskaberne var iøvrigt også nedslidte og nok halvfarlige at bruge.

Belysningen på Durosvej var for 25 år siden næsten lig nul. Der var kun tre træmaster, hver forsynet med en enkelt lampe højt oppe. Bestyrelsen overtalte kommunen til at udstyre masterne med lysstofrør, så i 1965 kom der pludselig lys over »landet«. Samtidig blev der opsat nogle lamper på husmurene og rejst to dekorative lysstandere ved opgangene 6 og 12. I 1982 kom der lys på husenes bagsider, så det blev betydelig lettere at færdes der efter mørkets frembrud.

Gårdarealet er ikke helt, som et burde være. I starten interesserede man sig meget for disse områder. Der blev indhentet tilbud på istandgørelse flere steder, men priserne var for høje, så det blev udsat på ubestemt tid. I stedet blev hullerne i baggårdene fyldt med slagger og grus – som blev påstået at være et godt grundlag for senere asfaltering. I 1986 blev der atter gjort lidt ved baggårdene – blandt andet blev der reetableret flere gemte og glemte kloakker.

Da Durosvej blev til andelsforening, opstod der uvilkårligt ønske om at lave skel – hegn – mellem »os« og naboejendommene. Et plankeværk lavet af granrafter havde længe skæmmet gården bag de lige numre. Det stod – eller faldt – imellem vores areal og »Hollandshuset«, som til sidst endte med at blive det rene slum. Det blev så revet ned og erstattet af Lejerbo's nuværende murstens- og betonbyggeri. Samtidig opstte Lejerbo – uden bekostning for os – et trådhegn. Det samme skete senere ind til Lyngby Port.

## Beboere, der har boet på Durosvej siden 1963!

Nr. 1 I th - J. Nielsen  
 Nr. 5 II th - P. Flarup  
 Nr. 5 II tv - M. Pedersen  
 Nr. 7 st th - H. Gehrke  
 Nr. 7 I tv - K. Mikkelsen  
 Nr. 7 II tv - E. Wagner  
 Nr. 9 I th - O. Knudsen  
 Nr. 9 II tv - H. Groth  
 Nr. 9 II th - H. Hansen  
 Nr. 11 st th - A. Christensen  
 Nr. 11 I tv - S. Hansen  
 Nr. 11 II th - J. Madsen  
 Nr. 13 I tv - T. Olsen  
 Nr. 13 I th - T. Andersson  
 Nr. 13 II th - R. Pedersen  
 Nr. 15 st th - M. Jakobsen  
 Nr. 15 I tv - K. Lillelund  
 Nr. 2 I th - W. Nielsen  
 Nr. 2 st th - W. Spangsborg  
 Nr. 2 II tv - J. Vilhelmsen  
 Nr. 2 II th - B. Jensen  
 Nr. 4 st tv - K. Albeck  
 Nr. 4 II tv - P. Rasmussen  
 Nr. 4 II th - H. Kaster  
 Nr. 8 st tv - G. Andersen  
 Nr. 8 I tv - T. Larsen  
 Nr. 8 I th - E. Skov  
 Nr. 8 II th - I. Küchenthal  
 Nr. 10 I tv - R. Hansen  
 Nr. 12 I tv - V. Jensen  
 Nr. 12 I th - M. Christensen  
 Nr. 12 II tv - E. Christiansen  
 Nr. 12 II th - I. Pedersen  
 Nr. 14 st th - I. Riisholt  
 Nr. 14 I tv - S. Schou  
 Nr. 16 st tv - I. Hansen  
 Nr. 16 st th - G. Mikkelsen  
 Nr. 16 I tv - B. Lausen  
 Nr. 16 I th - H. Andersen  
 Nr. 16 II tv - C. Guldbrandsen  
 Nr. 16 II th - D. Pedersen  
 Nr. 18 st tv - K. Madsen  
 Nr. 18 II tv - O. Jønsson

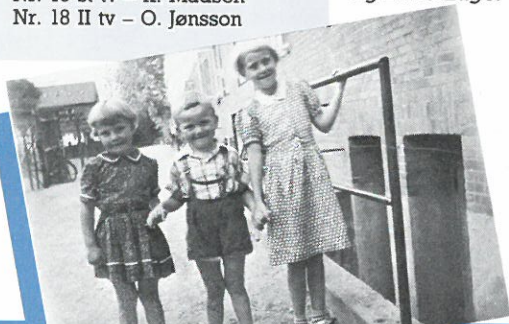
Der er fødselsdag på vejen. Flaget er hejst. Billedet er fra 1964.



Gården var en gang en herlig legeplads for alle ungerne. Her Marianne Poulsen, Allan Petersen og Lene Luge.

## Beboere, som flyttede ind på Durosvej før husene var bygget færdige. Det var i årene 1936-37!

Nr. 5 II tv - M. Pedersen  
 Nr. 7 st th - H. Gehrke  
 Nr. 7 I tv - K. Mikkelsen  
 Nr. 9 I th - O. Knudsen  
 Nr. 9 II tv - H. Groth  
 Nr. 13 I th - T. Andersson  
 Nr. 8 I th - E. Skov  
 Nr. 8 II th - I. Küchenthal  
 Nr. 10 I tv - R. Hansen  
 Nr. 12 I tv - V. Jensen  
 Nr. 12 II th - I. Pedersen  
 Nr. 14 st th - I. Riisholt  
 Nr. 14 I tv - S. Schou  
 Nr. 16 II tv - C. Guldbrandsen  
 Nr. 16 II th - D. Pedersen  
 Nr. 18 st. tv - K. Madsen



# Vi lykønsker



FINN KRISTENSEN  
 TOFTEVEJ 4 - 2840 HOLTE  
 TELEFON 02 42 15 73  
 GIRO 5 78 63 12



TILSLUTTET VVS-BRANCHENS GARANTIORDNING

## HOLMSTRØM-HANSEN ApS

AUT. ELEKTROINSTALLATØR

BAGSVÆRDVEJ 82 . 2800 LYNGBY . POSTGIRO 2 07 71 40 . TLF. 02 - 87 06 64



Vi lykønsker

Vi lykønsker

## Lyngby Turistfact as



CHR. X'S ALLE 3 · 2800 LYNGBY · TELEFON 02 870111 · POSTKONTO 6331122 · TELEX 37662 DANBUS



Kagerup Stationsvej 11 · 3200 Helsingør · Telf. 02 29 73 26



# KØBMAND



## HANS K. NIELSEN

*Kolonial · Vin · Konserves · Tobak · Frugt*

Telf. 02 87 22 88 · Chr. X's Allé 15 · 2800 Lyngby

# NYBORG

## Vaskerimaskiner A/S

Salg og administration:

5690 Tommerup  
Telefon (09) 76 12 34  
Telex 50548 NYBORG DK  
Reg.nr. 31415

STEEN CHRISTENSEN . ADVOKAT (H)  
ANNE LOUISE HUSEN . ADVOKAT (L)

STUDIESTRÆDE 51 . 1554 KØBENHAVN V . TLF. 01 11 24 24 (KL. 10-15) . GIRO 9 09 37 88

*Vi lykønsker*

fremtidens batterileverandør!

**LYAC  
POWER**

**LYAC POWER A/S**

Lyacvej 16, DK-2800 Lyngby

Tlf.: 02 87 16 45

Telex: 37 237 Lyac dk. Telefax: 02 87 12 09

Olie-og Gasbrændere

**— weishaupt —**

Max Weishaupt A/S

Erhvervsvej 10 - DK - 2600 Glostrup



**H O F F & W I N D I N G E I / S**  
ARKITEKTFIRMA V/ARKITEKTER M. A. A.  
BENT SAND HØGSBERG OG POUL WESTED OLESEN  
LUNDTOFTEVEJ 14 2800 LYNGBY TLF. (02) 88 18 36

Det var også på tale at opsætte et hegn ind til Lyacvej, men det blev droppet. Det ville ødelægge helheden mellem de to ens bebyggelser. I stedet fandt man på at lave et slags skel af småbeplantning – som samtidig skulle forhindre, at der blev parkeret på nabo-grunden.

De små forhaver opstod efter beboernes egne ønsker. Bestyrelsen fik dog indsigelsesret mod for mange sære og mystiske ting i haverne.

I september 1966 fik samtlige etager nye altanbånd – og efter ønske fik stuelejlighederne hver 9 fliser til de små haver.

Det lykkedes ikke at få Durosvej gjort til legegade. Politimesteren frarådede denne gode idé. Det kunne give forældre, børn og trafikanterne en falsk tryghedsfølelse – ja, sådan udtrykte han sig virkelig.

Først i 1983, da kommunen gik igang med sin lokalplan nummer syv, fik Durosvej omtrent den ønskede status. Der blev indført hastighedsbegrænsning og de såkaldte »gravsteder« blev anlagt.

Lokalplanen gik i øvrigt også ud på, at man ville lade parkeringspladserne blive offentlige, og at man ville oprette en sti, som skulle starte ved Lyac-fabrikken – og gå helt til Lyngby Hovedgade. Man ville altså snuppe et stykke af bebyggelsens område.

Bestyrelsen protesterede omgående. Først over det planlagte »tyveri« – og så over, at den lukkede vej ville blive meget trafikeret af gående.

Svaret var negativt. Det kunne man ikke ta' sig af – men til dato har man ikke rørt ved parkeringspladserne, og det med stien er åbenbart gået i glemmebogen.

Der er ikke så mange traditioner tilbage på vejen mere. Fastelavnsfesterne er udgået på grund af mangel på børn – istedet har der et par år været arrangeret St. Hansfester, men det er endnu ikke blevet en »tradition«.

En af de ting der er kommet for at blive, er traditionen med det tændte juletræ. Det er dejligt at se – og det lyser varmt og kønt i den mørke december måned!

*1962-1987*



Sådan så  
»Villa'en«  
eller  
»regerings-  
bygningen«  
ud i 1969.



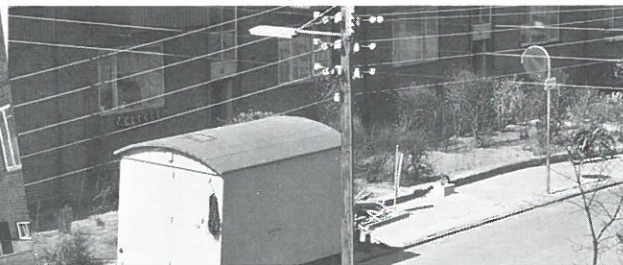
### Forskellige forbedringer gennem årene!

1963 – Tagene understryges  
1964 – TV-antenne opsættes  
1965 – Maskinvaskeri oprettes  
1965 – Opgange istandgøres  
1966 – Altanbånd udskiftes  
1971 – Elforsyningen øges  
1973 – Centralvarme installeret  
1975 – Plasttagrender monteres  
1979 – Nye tagvinduer  
1983 – Der isoleres  
1986 – Kloaker, renoveres  
1987 – Brandsikring – døre og vinduer udskiftes, og der opsættes postkasser ved samtlige lejligheder.

Fastelavnsfest på vejen i 1968 med de fleste af børnene.



Bagsiden af de lige numre, hvor ungerne elskede at lege, spille bold og sjappe i de store vandpytter – det var før der rigtigt begyndte at dukke biler op, som forvandlede »legepladsen« til parkeringsplads. Billedet er fra 1969.



Kort før vi fik centralvarme fyrede mange med el-paneler, hvilket fik NESA til at indlægge mere el, så forsyningsnettet ikke brød sammen hver dag. Billedet fra 1971 viser NESA's mandskabsskur.

### Bygningerne

De tre rødstensblokke, som »ejendommen« består af, er så velanbragt, at de ligefrem danner en enhed – bygget med front mod hinanden, grundplanen tragtformet og med kun en indgang til området, giver det indtryk af, at man er på et særligt område – og deri ligger en vis beskyttelse.

Bygningen, nummer 2 og 4 – blok V – blev tidligere kaldt for »villaen«. Senere – efter overtagelsen – »regeringsbygningen«, fordi formanden og tre af bestyrelsesmedlemmerne boede der.

I starten rådede foreningen over 20.000 kroner, som kunne bruges på udvendig vedligeholdelse. Man gik straks igang med at reparere tagene – og derunder konstaterede man, at bygningernes kvalitet var langt bedre, end man havde vurderet. Husene var opført før 1939, og altså af gode materialer og uden de grove besparelser, som krigstidsbyggeriet røg ind i.

Det var et »skrabet« byggeri – javist – men det kunne der rådes bod på. Efter overtagelsen har beboerne ikke været bange for at investere i forbedringer i lejlighederne, og bestyrelsen sørger stadig for at følge med, når der opstår mangler.

Tidligere bestod altanerne af vinkeljern med påsatte eternitplader. Beboerne råbte højt om tæring, som blev repareret men det var tydeligt, at der måtte en fornyelse til.

I september 1966 blev eternitpladerne og vinkeljernet revet ned, og istedet blev der opsat nye rammer og altanbånd. Og hvor var de pæne som nye med deres klare blå farve, men med tiden er de blevet belagt med et eller andet luftforureningslag. Man har prøvet med afvaskninger – men til in-

gen nytte. Den klare blå farve er der skam stadig, men den befinder sig under denne grimme forureningsfilm.

De nye altanrammer blev forsynet med vinkeljern, så der kan hænge to altankasser i forlængelse af hinanden. Hvis beboerne ønskede at sætte læskærme op, måtte de ty til egen tegnedreng, og læskærmene skulle have en bestemt form og farve. Man ønskede en ensartet facade – og det gør man stadig.

I 1965 blev der råd til at lade samtlige opgange male, og belægge trapperne med linoleum. Samtidig fik yderdørene en »opmaling«. Det var en virkelig flot »ansigtsløftning«, som alle var glade for. Opgangene var – og er – jo vores visitkort udadtil, så de bør være pæne.

Samme år ændrede man vaskekældrene fra gasopvarmede gruekedler til moderne maskinvaskeri. Betalingen foregik via et boxsystem. Først med 25-ører, senere med en-kroner – og i 1984 blev det lavet om til poletter.

Sidst i 60'erne begyndte beboerne at anskaffe el-varmepaneller til fordel for petroleumsovnene, og der kom flere el-komfurer, køleskab, dybfrysere og stikkontakter. Det kunne elforsyningen ikke klare. Den brød ustandselig sammen og NESA's store grønne udrykningsvogn blev efterhånden daglig gæst i gaden. I 1971 tog man »tyren ved hornene«, og NESA forøgede elforsyningen.

Kort før den første oliekrise i 1973 var centralvarmeanlægget med olie som fyringsgrundlag taget i brug. Det gav chok og besværigheder. Det var planlagt at opvarme kældrene, men det opgav man – et sted skulle der spares. Der var allerede opkrævet en

## Isolering!

1973 og 1979 var årene med oliekrise på grund af forhøjede oliepriser fra OPEC-landene. I årene 1986/87 var oliepriserne de højeste nogensinde. Januar 1981 havde bestyrelsen planer om at pakke bygningerne ind i isoleringsmateriale. Staten tilbød på daværende tidspunkt at betale 30 procent af udgiften ved energibesparende foranstaltninger.

Spørgsmålet blev forelagt på generalforsamlingen i 1981, hvor bestyrelsen fik mandat til at fortsætte med planerne. På en ekstraordinær generalforsamling i september 1981 blev resultatet forelagt, og der skulle stemmes om forslaget. Det blev til 22 stemme for – og 44 stemmer imod – og således blev isoleringsforslaget forkastet i første omgang.

To år senere blev isoleringsprojektet gennemført – men da var statens tilskud faldet til 15 procent.

Firmaet Thermobyg aps. udførte arbejdet til samme pris, som tilbudet lød på i 1981 – og da viste det sig, at samtlige mure kun har hulrum i den øverste etage!



*Det var dengang der var unger og legeplads på vejen, fotograferet i 1969.*



*Sådan så vores trapper ud i 1969. Uden linoleum og kanter. Kolde og triste.*

## Brandsikring!

I 1983 fremlagde Lyngby-Tårnbæk kommune en ny lov, hvori der står:

Bekendtgørelse nr. 184 af 6. maj 1983 om brandsikring af beboelsesbygninger opført i 1900 og senere.

For at opfylde lovens krav, hvor beboerne kun har adgang til een trappe, forlanges det, at døre til kælderrum, indeholdende pulter- og fællesrum, skal være en BD-dør – det vil sige en dør, der skal have en gennembrændingstid på mindst 30 minutter.

Entrédøre til lejlighederne skal også være BD-døre – dog kun med en gennembrændingstid på mindst 10 minutter.

(BD-døre er døre, som opfylder myndighedernes krav til

boligafgiftsforhøjelse inklusiv varmeafgift, og bestyrelsen mente ikke beboerne kunne bære endnu en afgiftsforhøjelse.

Men selvfølgelig skulle vi ha' centralvarme i stedet for den individuelle opvarmning – oliekamin, gaskamin, el-varmepaneler – ja, nogle steder endda koksfyring!

Tagvinduerne havde en vis tendens til helt at smuldre væk i jernrammerne, eller vinduerne var blæst ud. I marts 1979 blev der monteret nye tagvinduer på alle tørrelofter, og vinduerne i pulterkamrene blev erstattet af glastegl.

Kældernedgangene havde det heller ikke for godt. Frostsprængt beton og skæve trappetrin. Nogle steder løse rækværker, som var farlige at støtte sig til. Det er der delvis rådet bod på. Hvert år fixer håndværkerne to kældernedgange, til samtlige er repareret.

Da det begyndte at blive almindeligt med fjernsyn, frygtede bestyrelsen, at alt for mange antenner ville skade og skæmme tagene. Derfor foreslog man at opstille en fælles TV-antenne. Det blev godkendt på en generalforsamling, og i sommeren 1964 ar anlægget i funktion.

Bygningerne er – som bekendt – 50 år gamle, og svaghederne har længe været kendt. En del er ordnet – men der er stadig adskillige på venteliste.

I begyndelsen af 1987 startede håndværkerne på en kæmpeopgave – nemlig udskiftning af stamtlige vinduer, altandøre, entrédøre, trappevinduer, hoveddøre og kælderdøre.

Året før var der kommet en ny lov om brandsikring, og det var den der startede det hele. Men det ene forslag tog det andet med sig. Herunder blev det besluttet at male samtlige opgange – og opsætte specielle brevkasser ved hver enkelt entrédør.

Bestyrelsen fremlagde forslagene på generalforsamlingen i foråret 1986 – og det blev gennemdiskuteret. Alt dette medførte naturligvis en boligafgiftsforhøjelse for st kunne optage lån. Steen Christensen fremlagde en økonomisk oversigt over projektet – hvis man lånte 3 millioner kroner, ville det betyde en månedlig merydelse pr. lejlighed på 360 kroner – og lidt mere for de store lejligheder.

Og senere – på en ekstraordinær generalforsamling – blev forslaget godkendt, og projektet sat i omdrejninger ...



*Altanerne ser ikke ligefrem kønne ud. Smog'en har tæret betydeligt på den ellers friske lyseblå maling. Billedet er fra 1971.*

1969-1987

## Facts om lejlighederne!

102 2 -værelses  
6 2½-værelses

### Kvadratmeterindhold i de 2-værelses:

Stue	ca. 19
Stue	ca. 16
Entré	ca. 2,5
Badev.	ca. 2
Køkken	ca. 5

### Kvadratmeterindhold i de 2½-værelses:

Stue	ca. 14
Stue	ca. 15
Stue	ca. 9
Entré	ca. 4
Badev.	ca. 3
Køkken	ca. 7

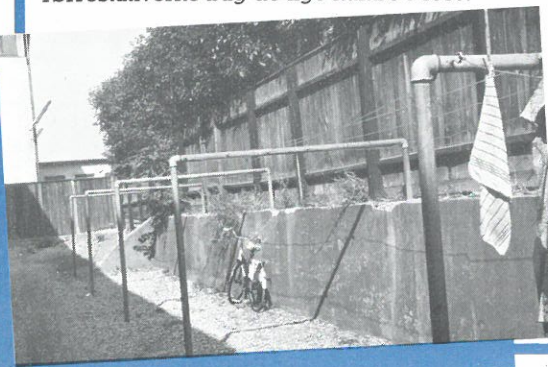


Durosvej dækket af sne i vinteren 1969.  
Det var dengang viceværten måtte håndskrabbe  
fortove og gangstier.



»Villa'en« eller »regeringsbygningen«  
fotograferet i 1968 fra Chr. X Alle.

Tørrestativerne bag de lige numre i 1970.



### Boligafgift gennem årene til andelshavere (pr. md.):

1963	150/ 175
1968	200/ 225
1970	225/ 260 – fra 1-4
1973	325/ 360 – fra 1-6
1974	375/ 410
1975	575/ 640
1977	625/ 710 – fra 1-5
1980	765/ 835 – fra 1-5
1981	885/ 955 – fra 1-5
1981	985/1055 – fra 1-8
1983	1085/1165 – fra 1-5
1986	1425/1525
1987	1425/1525

### Boligafgift gennem årene til lejere:

1974	339,61
1975	377,11
1976	512,00
1978	620,00
1985	1275,15
1986	1325,40
1987	1361,65

I boligafgiften til både  
andelshavere og lejere er  
varmebidraget indregnet.

## Lejlighederne

Vores lejligheder har ry for at være pæne med forholdsvis store værelser. Beboelsesarealet er på 55 kvadratmeter for de to-værelses og 66 kvadratmeter for de toenhalf-værelses lejligheder.

Bebyggelsen indeholder 102 to-værelses og seks toenhalf-værelses lejligheder. De store befinder sig i opgangene 1 og 2, og er hjørnelejligheder. Her er køkken, entré og badeværelse udformet anderledes end i de »små«.

Efter lejerne blev andelshavere, er der sket store forandringer og forbedringer i lejlighederne. Som lejer var det begrænset, hvad man ville ofre og investere i en andens ejendom – og det var dengang også et spørgsmål, hvor meget man turde ændre ved lejlighederne.

Ejendommene er »født« med kaminer til koksfyring. I de små lejligheder var kaminen anbragt i dagligstuens bedste hjørne – i de store lejligheder var kaminerne anbragt helt uhensigtsmæssigt modsat vinduet men det havde jo noget at gøre med tilslutning til skorstenene. En gennemgangsrist ved siden af kaminen sørgede for en smule varme i soveværelset.

Lejlighederne var kun sparsomt forsynet med el-installationer. Der var to kontakter til loftsbelysning, og en stikkontakt i hvert værelse. I køkken, entré og badeværelse var der ingen stikkontakter – og dengang vist heller ingen behov for det.

Lofterne var de sædvanlige hvide med rosét i midten, og de havde en kedelig tendens til at revne i kanter og hjørner, fordi bygningerne »bevægede« sig. Det gør de skam stadig, men

mange har rådt bod på det ved at dække lofterne med forskellige materiale, så revnerne ikke ses.

Set med 1988-øjne var køkkenet højest upraktisk. Det var et stort »spisekammer« i hjørnet ved vinduet, et groft høvlet køkkenbord, ovenover et porcelænsskab, og under køkkenskabe med låger. Desuden støbejernsvask og en koldt vandshane.

Der hørte et gasbord til hver lejlighed, og det var anbragt således, at køkkendøren aldrig kunne åbnes helt, og der var ikke andre steder at placere det. Med en enkelt lampe i loftet var det yderst besværligt at se noget som helst – hverken ved køkkenbord og gasbord – og både skabe og spisekammer var totalt mørklagte.

I dag ser det helt anderledes ud. Der er masser af lys, og alt er udskiftet med moderne hygiejniske køkkenelementer, gas- eller el-komfur og køleskab.

Det er nok rimeligt at kalde badeværelset for et badeværelse, da der var afløb i gulvet under håndvasken – og det gjorde det også let at indrette badeværelset med bruser, da der kom centralvarme og varmt vand.

Ellers var toiletet med »træk og slip,« ved siden af en miniaturehåndvask og en fast bruser i hjørnet – men der har nok ikke været ret mange, der havde mod på at få det »kolde gys« en tidlig vintermorgen!

Oprindeligt var alle opgangens dørklokker tilsluttet et stort batteri, anbragt i stuelejlighederne til højre, og når en klokke var ude af funktion – var alle.

Byggemåden forhindrede desværre ikke, at divsere lyde forplantede sig videre, så naboerne fik lyd-indblik i helt private aktiviteter. Det krævede –

og kræver stadig – et vist hensyn hos alle!

Huslejen – nu kaldet boligafgift – har jo undgået store forandringer, og også her i opgående retning. Som lejer modtog beboerne mindst to gange om året lejestigninger, udregnet i promiller grundet stigning på skat og vand- og renovationsafgifter.

Den slags stigninger har administrationskontoret nu indregnet på længere sigt.

På et af de første bestyrelsesmøder blev det bestemt, at man på en eller anden måde skulle ha' rådighed over en lejlighed, beregnet til viceværten.

Erfaringsmæssigt er det uheldigt, hvis viceværten er andelshaver, så det skulle være en af de seks leje-lejligheder. Det blev så til, at den venstre stuelejlighed i nummer 6 blev fast vicevært-lejlighed.

I kælderens i nummer 1 lå der i mange år en rulleforretning, men den blev for år tilbage udkonkurreret, og »rulle-mutter« opsagde sit lejemål. I 1977 indrettede bestyrelsen lokalet til kontor, mødelokale og arkiv.

Som man kan se på navnelisten fra dengang Durosvej blev til andelsfor-

ening er der mange, der har haft lyst til at blive boende i lejlighederne. Det er nok fælles for de fleste, at børnene forlængst er flyttet, og at der nu er plads nok.

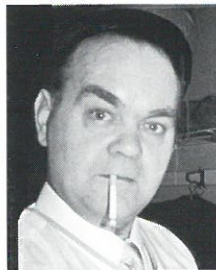
Og så er der dem, der har været så grueligt meget igennem. De har boet i den samme lejlighed fra før bygnin-gerne var helt færdige. De fandt sig i de forhold, håndværkerne og bygherren bød dem – ufærdige trapper, manglende døre og installationer og ufærdige lejligheder.

De har været igennem hele forløbet med oprettelse af andelsforeningen, med de nye og bedre tider – nye altaner, centralvarme, fælles TV-antenne, maskinvaskeri, isolering, boligafgiftsstigninger – og nu sidst brand-sikring ved hjælp af nye hoved-, kælder- og entrédøre, og udskiftning af både vinduer og altandøre.

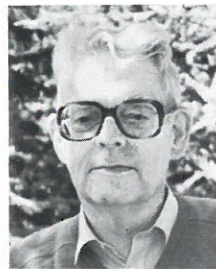
Det må ha' været en streng tid – især i begyndelsen – men for mange måske også en spændende årrække, hvor man har kunnet følge med i, hvordan Durosvej har udviklet sig fra at være en del af »Marokkolejren« til det, vejen og bebyggelsen står for i dag ...

Udgivet af Andelsboligforeningen Durosvej  
Produceret af Henning Kaster og Mogens Brandtoft  
Layout: Birgitte Resting. Tryk: Compactas Offset  
Billederne er udlånt af: Vera Jensen, Allan Petersen, Grethe Halvorsen,  
Lis Bille-Hansen og Henning Kaster.

## Vi savner dem!



Af de mange mennesker, som har virket til gavn for andelsforeningen, bør følgende nævnes. John Fischmann var vant til organisationsarbejde. Det blev lynhurtigt registreret hos de nybagte andelshavere, og han blev hurtigt valgt til formand for bestyrelsen. Han var en god og fængslende taler, og andelshaverne glædede sig altid til at høre hans farverige beretninger på generalforsamlingerne. Han forstod at udtrykke sig med overbevisning. John Fischmann satte hurtigt sit personlige præg på andelsforeningen – og samtidig var han en yderst hjælpsom og venlig person – også når han blev forstyrret en sen natteime med en af andelshavernes problemer, herunder også de mere private. John Fischmann var en populær formand i otte år – fra april 1963 til sin alt for tidlige død den 22. juli 1971 – kun 46 år gammel ...



Arne Blom var advokaten, der på opfordring sørgede for at bringe »Andelsboligforeningen Durosvej« til verden.

Blandt de andelsforeninger han administrerede, var Durosvej hans hjertebarn. »Fødslen« var yderst besværlig og kompliceret, og derfor fulgte han udviklingen med særlig interesse.

Arne Blom var suveræn, når det drejede sig om boligspørgsmål. Bestyrelsen benyttede ham flittigt, for det var nemlig muligt at opsøge ham i næsten alle døgnets timer.

Det var en fantastisk og skøn form for sikkerhed, når Arne Blom deltog i de møder, hvor bestyrelsen måtte melde pas på grund af manglende internt kendskab. Han var en talentfuld leder af generalforsamlingerne, og han kendte og kunne huske et stort antal af beboerne. Arne Blom er ikke mere. Han afgik ved døden den 6. november 1985 – og blev 65 år ...



Midt i hele arbejdet med at stable en kanonfest på benene i anledning af Durosvej's 25 års dag, døde festudvalgets formand, Henning Kaster.

Han var medstarter til andelsboligforeningens oprettelse, sekretær i den første bestyrelse, og formand fra 14/3-79 til 18/3-80, og senere har han virket som sekretær og idémænd for diverse bestyrelser. Han så sin kongstanke som Durosvej som Andelsboligselskab gå i opfyldelse, og han var gennem årene fortæller for en lang række af de forbedringer, der er lavet. Henning Kaster døde den 18. august 1987 efter få dages sygdom. Han blev 67 år.

